

fer om de provisoriske Loves Skjæbne, end netop det, at de skulle forelægges for den næste Samling. Hvad der videre skal ske, derom staar ikke et Ord i Grundloven.

Mein: Hvor interessant det Spørgsmaal end kunde være, som i dette Dieblik er blevet Gjenstand for Debat mellem den høitæredede Confeilspræsident og et Medlem af Thinget, skal jeg dog modstaa Fristelsen til at indlade mig paa denne Sag. Det ærede Thing har maasse allerede Længsel efter Afslutning af denne Debat, saa jeg er noget udselig ved at udbede mig Opmærksomhed endnu en Gang for en Udtalelse fra min Side. Men det forekommer mig, at der fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Hølstien-Ledreborg), er fremkommet Udtalelser overfor de Ord, som jeg tillod mig at fremføre i Gaarsmødet, som gjør det næsten nødvendigt for mig at tage Ordet endnu en Gang. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds sagde: Hvad skal der vindes ved det Forslag om en Adskillelse i to Dele af den foreliggende Sag, ved Opløsning af den foreliggende Sag i de to Dele, som den i Virkeligheden omfatter, den provisoriske Lov og et færegent Lovforslag. Hvad skal der vindes, sagde han, ved denne Deling? Mit første Svar dertil er dette: Der skal vindes derved, at man kan komme til en korrekt Maade at stemme paa. Det er Noget, som ikke blot kan have sin Betydning i denne enkelte Sag, men det er Noget, som kan have sin Betydning mere i Almindelighed. Det kan ikke være ligegyldigt, om man kommer ind paa en Vej til Behandling af Sagerne, som maa siges i og for sig, at være usand og urigtig, som affjærer en Afstemning, saaledes som den burde finde Sted, nemlig over Alt hvad der virkelig skal afstemmes over. Det ærede Medlem benægtede ikke Nødvendigheden af, hvad jeg anførte i Gaar om, at der i Virkeligheden foreligger to Spørgsmaal i denne Sag, som det er Meningen kun at undergive een Afstemning. Han benægtede heller ikke, at disse to forskjellige Sager meget naturligt kunde tænkes afgjort paa forskjellig Maade. Han benægtede ikke nogen af disse Ting. Jeg antager, fordi det ikke er muligt at benægte dem. Men det ærede Medlem kunde saa meget mindre nægte Sandheden af, hvad jeg i den Henseende har udtalt, som han jo selv havde anbefalet at gaa een Vej med Hensyn til den provisoriske Lov og udtalt sig for en ganske anden Vej med Hensyn til Lovforslaget. Saa meget mindre kunde han udtale sig paa den Maade, som han i sit Foredrag i Gaar endog saa meget stærkt udtalte sig i den Retning, at

Thinget ikke burde nægte sin Medvirking til Tilvejebringelsen af en midlertidig Finantslov. Hans Ord desangaaende, som nu findes i Tidenden, jeg har for mig, gaar jo ud paa, at det, at man nu skulde gaa hen og nægte at ville behandle en midlertidig Bevillingslov, vilde være den reneeste Selvomdfigelse. Ikke desto mindre er det jo det, han opfordrer Thinget til at gjøre i dette Dieblik. Han opfordrer Thinget til at nægte Overgang til 2den Behandling af den Sag, som er opført paa Dagsordenen under Titelen: „Forslag til Lov om Indtægts- og Udgiftsbevilling, indtil Finantsloven for Finantsaaret fra 1ste April 1887 til 31te Marts 1888 er given.“ Jeg spørger altsaa: dersom man nu stemmer derefter og nægter Sagens Overgang til 2den Behandling, har man saa ikke derved nægtet at medvirke til Tilvejebringelsen af en midlertidig Bevillingslov? Det forekommer mig umuligt at nægte, at jeg ogsaa har Ret hert. Det er allerede Noget og efter min Mening Meget, at man kommer til at stemme paa en korrekt Maade, og at man ikke kommer til at stemme paa en Maade, som forhindrer Thingets Medlemmer i at give det Udtryk, som man mener om de forskjellige Sager, der er Spørgsmaal om. Men jeg nægter ikke, at ved Siden af denne Betragtning, der om man saa vil er af mere formel Natur, ligger Hensynet til den politiske Situation, saaledes som den er i dette Dieblik. — Der ligger tillige Hensynet til, hvad der forekommer mig at have den allerstørste reelle Betydning. Jeg vil have adskilt Afstemningen over den provisoriske Finantsbevilling og over Forslaget om en midlertidig Bevilling, fordi jeg ikke vil have, at man skal laa den sidste ihjel nu ved at nægte den Overgang til 2den Behandling. Hvad gjør det, siger det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds? vi kunne jo nemt faae en midlertidig Finantsbevilling, naar blot Regjeringen vil komme med den, og der er Villighed hos Regjeringen og Landstinget saaledes som i Folkethinget til at tilvejebringe en midlertidig Finantsbevilling. Ja, saaledes kunde man tale, dersom vi havde Tiden for os, dersom vi, naar vi først havde foretaget den Exekutionsforretning, saa roligt i Morgen eller en af de følgende Dage kunde give os til at forhandle om en midlertidig Finantsbevilling. Men Tingene er, at i det Dieblik, vi faae udført denne Exekutionsforretning, ere vi færdige for den Gang, saa kunne vi ikke give os til at behandle den midlertidige Finantsbevilling. Det er altsaa en Ting, der vinder i Realiteten, at hvis man gaar den Vej, jeg har